

ปฏิบัติธรรมสู่ชีวิต

ชั้นทอง นิลปัทม์

R20025

ก่อนอื่นลูกขอกราบนมัสการหลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม ผู้มีแต่ความเมตตาเปี่ยมล้น และเป็นผู้ให้โดยตลอด ถ้าไม่ได้หลวงพ่อก็เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจไว้ ดิฉันคงไม่มีกำลังใจจะสู้ชีวิตต่อไปได้

ดิฉันชื่อชั้นทอง นิลปัทม์ สามีชื่อนายสุทิวา (ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน) มีบุตรด้วยกัน ๒ คน ชีวิตก็มีความสุขดี แต่สามีค่อนข้างจะเป็นคนเจ้าชู้ เขามีภรรยามาแล้ว ๒ คน ดิฉันเป็นคนี่ ๓ ภรรยา ๓ คนรวมกันมีบุตรทั้งหมด ๘ คน โดยทั่วไปคนที่เป็เมียน้อยมักจะไม่ค่อยมีความสุขสักเท่าไร ใจของดิฉันเองไม่ได้อยากที่จะมีคู่ครองในสภาพนี้ แต่ด้วยบุญกรรมถึงได้มาเจอสภาพที่ทุกคนไม่ยอมรับ แต่ดิฉันก็ต้องทนเพื่อลูกทั้ง ๒ คน และความผูกพันในครอบครัว

พักหลัง ๆ สามีก็เริ่มเข้ามาปฏิบัติธรรม ครั้งแรกก็คือวัดอัมพวันแห่งนี้ แต่ดิฉันไม่รู้ว่าเป็นคนแนะนำเขา สามีดิฉันเริ่มปฏิบัติธรรมเมื่อประมาณปี ๒๕๓๐ จากนั้นก็ไปปฏิบัติอยู่เรื่อย ๆ จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๓๗ สามีของดิฉันก็เริ่มไม่สบาย มีอาการแน่นที่หน้าอก ได้ไปหาหมอที่โรงพยาบาลศิริราช หมอบอกว่าเป็นอาการของโรคหัวใจ หลังจากนั้นสามีของดิฉันก็เข้าๆออกๆ โรงพยาบาลมาโดยตลอด แต่อาการก็ไม่ดีขึ้น หมอได้แนะนำให้ผ่าตัดแต่สามีของดิฉันไม่ยอมผ่า เขาบอกว่าผ่าก็ตาย ไม่ผ่าก็ตาย เรามา

ปฏิบัติธรรมแล้วไม่ต้องกลัวตาย แล้วสามิฉันทน์ก็เริ่มชวนฉันทน์ให้ไปปฏิบัติธรรมกับเขาที่ วัดอัมพวัน

ครั้งแรกที่ฉันทน์ไปปฏิบัติธรรมเมื่อปี ๒๕๓๘ ฉันทน์มาอยู่ได้ ๗ วัน และได้รับศีล จากหลวงพ่อก และเป็นครั้งแรกที่ฉันทน์ได้เห็นหลวงพ่อก ฉันทน์มีความสุขและรู้สึกตื่นตื้นใจ เป็นที่สุด “น้ำตาแห่งความดีใจมันไหลออกมา” พอฉันทน์เริ่มมาปฏิบัติธรรม สามิของ ฉันทน์ก็ไม่ค่อยมาปฏิบัติ แต่จะเป็นฝ่ายไปรับไปส่งเสียมากกว่า เหตุเพราะว่าร่างกายไม่ ค่อยแข็งแรง ต่อมาเมื่อประมาณปี ๒๕๓๙ ฉันทน์ก็ได้ไปปฏิบัติธรรมอีกเป็นเวลา ๗ วัน และเช่นเคยสามิและลูกก็มารับมาส่งฉันทน์อีก แต่คราวนี้มีเรื่องแปลกเกิดขึ้นกับตัว ฉันทน์

ในวันที่ ๓ ของการปฏิบัติธรรมช่วงเวลาประมาณ ๒ ทุ่ม หลังจากฉันทน์ได้เดิน จงกรมเสร็จแล้ว ทุกคนก็จะนั่งทำสมาธิ ระหว่างที่ฉันทน์นั่งจิตนิ่งเป็นสมาธิ ฉันทน์ได้เห็น ผู้ชายคนหนึ่งมาขึ้นตรงหน้าประตูทางเข้าห้องปฏิบัติ ฉันทน์เห็นในท่าสมาธิ ผู้ชายคนนั้นดู ท่าทางซุบซอมและอิดโรยมาก เสื้อผ้าที่เขาสวมใส่ก็ดูเก่าเสียจนเกือบจะขาด ฉันทน์ก็ กำหนด เห็นหนอ เห็นหนอ อยู่หลายครั้ง ผู้ชายคนนั้นก็ยังไม่หายไปไหน แล้วฉันทน์ก็ เห็นเขายกมือไหว้มาทางฉันทน์ เหมือนจะอนุโมทนาบุญกับฉันทน์ แล้วร่างนั้นก็จางหายไป เหลือแต่ความว่างเปล่า แต่ฉันทน์ก็ไม่ได้คิดอะไร

ในวันที่ ๕ ของการปฏิบัติ เวลา ๒ ทุ่มเช่นเดิม พอเดินจงกรมเสร็จแล้ว ฉันทน์ ก็นั่งสมาธิ ๓๐ นาที ฉันทน์ก็เห็นผู้ชายคนเดิมอีกครั้ง ยืนอยู่ที่เดิมหน้าตาสดใส จาก สภาพที่ใส่เสื้อผ้าเก่าๆจนเกือบจะขาดมาให้เห็น แต่ครั้งนี้เปลี่ยนเป็นคนละคน มาขึ้นอยู่ที่ หน้าประตู แล้วฉันทน์ก็กำหนด เห็นหนอ เห็นหนอ ร่างของชายคนนั้นก็ยังไม่หายไป ยังคง

ยืนอยู่ที่เดิม แต่มันแปลกตรงที่ว่า ร่างของชายคนนั้นที่ยืนอยู่ทำไมจึงมีสุนัขสีดำยืนซ้อนกันอยู่ สุนัขตัวนั้นดิฉันสังเกตเห็นว่าตรงคอของมันจะมีขนสีขาวอยู่ และขาข้างหน้าก็มีขนสีขาวอยู่เช่นกัน ดิฉันเพิ่งคิดด้วยจิตและจำได้อย่างแม่นยำ ดิฉันกลับมากำหนดเห็นหนอเห็นหนอต่อ แล้วร่างนั้นที่ซ้อนกันอยู่ก็หายไป ดิฉันนั่งต่อจนได้เวลาแปดเมตตาดอน ๓ ทุ่มพอดี ดิฉันครุ่นคิดในใจว่าสิ่งที่ดิฉันได้เห็นนั้น มันเป็นอะไรกันแน่ พอครบกำหนดเวลา ๗ วัน สามีและลูกๆก็มารับเช่นเคย ดิฉันได้เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้สามีฟัง สามีของดิฉันก็เชื่อ

หลังจากกลับถึงกรุงเทพฯ ได้เดือนเศษ ดิฉันก็กลับไปปฏิบัติธรรมอีกในปีเดียวกัน และเช่นเคยสามีของดิฉันกับลูกๆก็ได้ไปส่งที่วัด ดิฉันอยู่จนครบ ๗ วัน สามีของดิฉันก็มารับกลับ ลูกๆก็มาด้วย แต่มันแปลกตรงที่ว่าลูกสาวของดิฉันได้อุ้มลูกสุนัขสีดำเพศผู้อยู่ด้วย พอดิฉันเห็นก็จำได้ทันที ดิฉันได้นึกถึงเหตุการณ์เมื่อครั้งที่แล้ว ตอนที่ดิฉันมาปฏิบัติธรรม สามีดิฉันถามว่า “ใช้สุนัขตัวนี้ไหม” ดิฉันบอกว่า “ใช่” ดิฉันถามเขาว่า “ไปได้ลูกสุนัขตัวนี้มาจากที่ไหน สามีดิฉันบอกว่ามันอยู่ในวัดนี้ เราก็เลยตกลงกันว่าจะนำลูกสุนัขตัวนี้ไปเลี้ยงที่กรุงเทพฯ สามีก็เลยยกมืออธิษฐานจิต ขอลูกสุนัขตัวนี้กลับไปเลี้ยงที่กรุงเทพฯ พวกเราตั้งชื่อให้สุนัขตัวนี้ว่า “เจ้านิล” พวกเรารักมันมาก จนกระทั่งกลางปี ๒๕๔๑ ก็กลับมาปฏิบัติธรรมที่วัดนี้อีกครั้ง ดิฉันอยู่ปฏิบัติ ๗ วัน

ครั้งนี้มีเรื่องแปลกเกิดขึ้นกับดิฉันอีก ในวันที่ ๕ ของการปฏิบัติธรรม เวลาประมาณ ๒ ทุ่ม ดิฉันกำลังนั่งสมาธิอยู่ จิตสงบนิ่ง ดิฉันเห็นสามีเดินไม่มีหัว (ซึ่งตอนนั้นสามีของดิฉันได้อยู่ที่กรุงเทพฯ) ดิฉันกำหนดเห็นหนอ เห็นหนอ ก็ไม่หาย แต่ดิฉันรู้สึกว่ามันเหมือนมีลูกไฟกลมๆ พุ่งออกจากหน้าผากของดิฉัน ลูกไฟนั้นพุ่งตรงไปที่ร่างของสามีประมาณ ๓-๔ ลูก แล้วก็แตกกระจายที่ร่างของสามีดิฉัน จากนั้นภาพ

นั้นก็จางหายไป ดิฉันกำหนดเห็นหนอเห็นหนอ เวลาผ่านไปจนครบกำหนดแผ่เมตตา
ตอน ๓ ทุ่ม ดิฉันยอมรับว่ารู้สึกไม่สบายใจ แต่ก็คิดว่าภาพที่เห็นนั้นมันเป็นภาพลวงตา
แต่ก็ไม่ได้คิดอะไร ดิฉันไม่ได้เล่าเรื่องนี้ให้ใครฟัง แม้แต่สามีของดิฉันเอง

จนกระทั่งปี ๒๕๔๒ เดือนสิงหาคม ดิฉันได้ไป ปฏิบัติธรรมอีกครั้งหนึ่ง ดิฉัน
ไปปฏิบัติธรรมวันที่ ๕ สิงหาคม แล้วกลับวันที่ ๑๖ สิงหาคม เพราะในวันที่ ๑๕
สิงหาคม เป็นวันเกิดของหลวงปู่ซึ่งตรงกับวันพระพอดี ดิฉันเอนตัวลงนอนแต่ยังไม่
ทันได้หลับตาดี ก็ได้ยินเสียงคนหลาย ๆ คน หัวเราะกันดังมาก แต่ในความรู้สึกของ
ดิฉันตอนนั้นมันหนาวเย็นไปจับขั้วหัวใจ เสียงนั้นมันก้องกังวานมีอำนาจลึกลับบอกไม่
ถูก มีทั้งเสียงเด็กและผู้ใหญ่มากมายรวมกันอยู่ ดิฉันหนาวสั่นไปหมดทั้งตัว ดิฉัน
กำหนดเสียงหนอเสียงหนอ แล้วก็แผ่เมตตาให้พวกเขาเหล่านั้น แล้วเสียงนั้นก็หายไป
ในที่สุด ดิฉันรู้สึกเพื่อยและอ่อนแรงเป็นอย่างมาก บวกกับอาการที่หนาวสั่น ดิฉันตั้ง
สติแล้วลุกขึ้นนั่ง พอได้เวลาเช้าทำวัตรเย็น ทุกคนไปรวมกันที่อาคารภavana ๑ ดิฉัน
เข้าปฏิบัติธรรมจนถึง ๓ ทุ่มวันรุ่งขึ้น คือเช้าวันที่ ๑๖ สิงหาคม ปกติสามีของดิฉันจะมา
รับกลับพร้อมลูกๆ แต่วันนี้ดิฉันกลับกรุงเทพฯเอง เพราะดิฉันมากับเพื่อน พอถึง
กรุงเทพฯ ดิฉันเห็นสามีและลูกๆนั่งอยู่ในบ้าน แต่ดิฉันสังเกตเห็นสีหน้าของสามีดูหมอง
คล้ำ แต่ดิฉันก็ไม่ได้คิดอะไร

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๒ ตอน ๘ โมงเช้า ดิฉันเห็นสามีให้อาหารปลาที่อยู่
ในตู้ปลา พอสามีนั่งลงบอกว่าแน่นหน้าอก แต่คราวนี้เป็นหนัก เขาลงนอนกับพื้น
อาการของคนหายใจไม่ออก คื่นทุนทราย ดิฉันตกใจมาก นึกขึ้นได้ว่าต้องปั๊มหัวใจให้
เขา ดิฉันต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปก่อน ดิฉันปั๊มหัวใจอยู่ครู่หนึ่ง สามีดิฉันก็เกิด
อาการปัสสาวะไหลออกมาเต็มไปหมด ดิฉันตกใจเป็นที่สุด รีบวิ่งออกไปเรียกให้คนช่วย

พอดิฉันเข้าไปในบ้านก็เห็นสามี อ้าปากพะงาบพะงาบอยู่ แต่มีสุนัขคือเจ้านิลที่พามา จากวัดอัมพวันอยู่ตรงขาของสามีดิฉัน มันแปลกตรงที่เจ้านิลมันร้องครวญครางแล้วมันก็ เอามามาเกยตรงร่างของสามีดิฉัน และกอดทับไว้เหมือนมันรู้ว่ากำลังจะเสียของรักไป ดิฉันปล่อยให้มันอยู่อย่างนั้น แล้วเพื่อนบ้านก็ช่วยกันหามสามีดิฉันไปส่งโรงพยาบาลศิริ ราช พอถึงโรงพยาบาลคุณหมอและพยาบาลก็ช่วยกันปั๊มหัวใจ ในที่สุดก็ไม่สามารถ ช่วยชีวิตสามีของดิฉันไว้ได้ ดิฉันได้นึกย้อนถึงตอนที่ดิฉันเห็นภาพเมื่อ ๓ เดือนก่อน ไม่น่าเชื่อเลยว่ามันจะเป็นความจริง ดิฉันไม่ได้แก้ไขอะไรเลย แต่พอมานึกถึงตอนนี้มันก็ ส่ายเกินไปเสียแล้ว

ดิฉันได้จัดการศพ ๗ คืน ช่วงกินวันที่ ๔ ดิฉันได้ฝันไปว่าสามีมาหาดิฉัน แล้วบอกว่า อีก ๒ ปี เธอแต่งงานใหม่ นะ ตอนนั้นดิฉันได้แต่เสียใจ ไม่ได้คิดเรื่องฝัน แต่ดิฉันก็จดบันทึกไว้ ตลอดระยะเวลา ๗ คืน

ส่วนเจ้านิลสุนัขตัวนั้นมันอาละวาด มันเที่ยวกัดคนแถวนั้น มันไปกัดลูกเขาดิฉัน ต้องเสียเงินค่ารักษาให้เขา เจ้านิลเหมือนสุนัขบ้าหลังจากงานศพแล้ว ๓ เดือนเศษ เจ้านิลก็ตรอมใจตายไป หลังจาก ๔ เดือนผ่านไปดิฉันก็ไปปฏิบัติธรรมอีก ๗ วัน แล้วดิฉัน ได้สอบถามเรื่องราวที่ดิฉันได้เห็น เมื่อตอนที่สามีดิฉันเดินไม่มีหัวกับแม่ครูพรณทิพย์ ท่านบอกว่าเป็นเรื่องจริง สิ่งที่ดิฉันเห็นมันไม่ใช่ภาพลวงตา

แล้วที่เหมือนกับลูกไฟกลมๆพุ่งตรงไปยังร่างของสามีดิฉันนั้น เป็นแสงแห่งบุญกุศลที่ดิฉันได้ปฏิบัติธรรม แม่ครูบอกว่าสามีดิฉันจะต้องเสียชีวิตภายใน ๗ วัน นับจากที่ดิฉันได้เห็น แต่แสงแห่งบุญกุศลได้ช่วยต่ออายุของสามีดิฉันให้อยู่มาได้ถึง ๓

เดือน เพราะสามีของดิฉันเขาได้หมดอายุขัยตั้งแต่ดิฉันเห็นเขาไม่มีหัวแล้ว ดิฉันได้แต่ อุทิศส่วนบุญกุศลไปให้เขาเท่านั้น

หลังจากที่สามีดิฉันได้เสียชีวิตไปประมาณ ๑ ปี ภรรยาทั้ง ๒ คนของเขารวมตัว กันที่จะขายบ้านหลังที่ดิฉันอยู่กับลูก ซึ่งมันเป็นบ้านและที่ดินของสามี ดิฉันเริ่มเครียด อีกครั้ง กลัวไม่มีบ้านให้ลูกๆอยู่ ภรรยาทั้ง ๒ คนมาหาดิฉันแล้วปรึกษากันว่า ถ้าขายก็ ต้องแบ่งเงินให้เท่า ๆ กัน โดยผู้จะรับมรดกจะต้องเป็นลูกทั้ง ๓ คนเท่านั้น แล้วดิฉันก็ ได้ดำเนินเรื่องขึ้นศาล เพื่อร้องขายที่ดินแทนลูก ๆ เพราะลูก ๆ อายุยังไม่ถึง ๒๐ ปี ศาล ก็อนุญาตให้ขายได้ แต่มีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ก็มีคนมาติดต่อซื้ออยู่บ้างแต่ก็หายไป ไม่ติดต่อมาอีก จนเวลาจะครบกำหนด ๑ ปี ดิฉันเริ่มเครียดอีกครั้งหนึ่ง เพราะดิฉัน ต้องเสียเงินค่าทนาย แต่ที่ดินยังขายไม่ได้

ดิฉันก็ได้ไปปฏิบัติธรรมอีกเป็นเวลา ๗ วัน เพื่อให้ได้ผลสำเร็จ ตลอด ระยะเวลาที่ปฏิบัติธรรมอยู่นั้น ดิฉันได้อธิษฐานจิตทุกวันเพื่อให้ขายที่ได้ พอครบ กำหนด ๗ วัน ดิฉันก็กลับกรุงเทพฯ ดิฉันอยู่ที่บ้านก็ปฏิบัติธรรมทุกวันและอธิษฐาน จิตทุกวัน นึกถึงหลวงพ่อบ้านด้วย พอเข้าเดือนที่ ๓ ดิฉันก็ได้รับข่าวดี เมื่อมีคนมา ติดต่อซื้อในราคา ๒๕ ล้านบาท และได้แบ่งเงินให้กับลูกๆทั้ง ๓ คนเท่า ๆ กัน เพื่อ ความยุติธรรม ดิฉันไปซื้อบ้านให้ลูกอยู่ที่บางแค ดิฉันดีใจมากที่ผลการปฏิบัติธรรม ของดิฉันเป็นผลสำเร็จด้วยการอธิษฐานจิตทุกวัน แต่ชีวิตดิฉันก็ไม่ดีขึ้นเลย เพราะ กฎหมายคุ้มครองเด็กเขาเก็บเงินของลูกดิฉันไว้ทั้งหมด

ดิฉันต้องจ้างทนายขึ้นศาล เพื่อนำเงินออกมาใช้จ่ายรายเดือน แต่ก็ไม่พอใช้ ดิฉันต้องออกทำงานเพื่อหารายได้มาช่วยจุนเจือครอบครัวเพื่อความอยู่รอด ทุกวันนี้

ดิฉันยังติดค่าทนายบางส่วน ดิฉันยอมรับว่าไม่สบายใจแต่ก็ไม่เคยท้อแท้ เพื่อลูก หลังจากนั้นชีวิตดิฉันได้แปรผันอีกครั้งเมื่อพบ ผู้ชายคนหนึ่งเป็นหนุ่มโคราช เขาไม่รังเกียจอดีตที่ผ่านมาของดิฉัน เราได้แต่งงานกันทั้งพ่อแม่พี่น้อง และลูกๆของดิฉันก็ยินดีด้วย เราเข้ากันได้ดี แต่เราต้องแยกกันอยู่เพราะว่าเราต่างมีความจำเป็นเหมือนกัน ทั้งสองฝ่าย แต่เราจะไปมาหาสู่กันตลอด ถึงตอนนี้ดิฉันได้นึกย้อนไปเมื่อประมาณ ๓ ปีก่อน ที่ดิฉันฝันว่าสามีมาบอกไว้ตอนเขาตายว่า อีก ๒ ปี ให้แต่งงานใหม่ ไม่น่าเชื่อเลยว่าฝันนั้นจะเป็นเรื่องจริง

ต่อมาในปีที่ ๔ ชีวิตรักของเราก็มีปัญหา เมื่อดิฉันรู้ว่าเขามีผู้หญิงคนใหม่ หรืออาจเป็นกรรมของดิฉัน เมื่อคืนวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ ก่อนจะไปโคราช ดิฉันนิมิตฝันเห็นหลวงพ่อบอกว่า หลวงพ่อท่านมาหาดิฉัน ท่านยื่นมองมาที่ดิฉัน แววตาของท่านบ่งบอกว่าเป็นห่วงดิฉัน เหมือนกับท่านมาให้ความรู้ว่าจะมีปัญหา ให้มีความอดทน ให้มีสติแก้ไขปัญหา แต่ตอนนั้นดิฉันไม่ได้คิดอะไรมาก

ดิฉันไปโคราชในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ดิฉันไปโดยไม่ได้บอกให้เขารู้ แล้วมรสุมชีวิตก็เกิดขึ้นกับดิฉัน พอไปถึงแทบช็อก เขามีผู้หญิงอยู่ในบ้าน เรามีปากเสียงกัน แล้วชีวิตรักของดิฉันก็พังทลายอีกครั้ง เมื่อเขาบอกว่าเขาเลือกผู้หญิงคนนั้น เขาออกไปพร้อมกับผู้หญิงคนนั้นโดยที่ไม่เหลียวหันกลับมาดูดิฉัน แม่ของเขาเห็นดิฉันก็ได้แต่ ปล่อยให้ดิฉันกลับกรุงเทพฯด้วยความเจ็บปวด พอดีเป็นช่วงใกล้ปีใหม่ ดิฉันก็เลยไปปฏิบัติธรรมอีกเช่นเคย ดิฉันอยู่ปฏิบัติ ๗ วัน ช่วงสงกรานต์ปีเก่า ๒๕๔๘-๒๕๔๙ ดิฉันได้ฟังโอวาทของหลวงพ่อบอกว่า ดิฉันสบายใจขึ้นมาก ไม่โกรธเขาและผู้หญิงคนนั้น ดิฉันให้อภัยและอโหสิกรรมให้เขาทั้งสอง คน และให้เขาทั้งสองคนมีความสุข

พอครบกำหนด ๗ วัน ดิฉันก็กลับกรุงเทพฯและอยู่กับลูกๆ ดิฉันยังคงทำงานและมีชีวิตตามวิถีทางของดิฉันเช่นเดิม

ทุกวันนี้ดิฉันปฏิบัติธรรมสวดมนต์ทุกเช้า-เย็น ดิฉันมีลูกเป็นที่รัก ยามใดที่ดิฉันรู้สึกท้อแท้ ดิฉันจะนึกถึงคำสอนของหลวงพ่อบ้าน ก็จะมีกำลังใจขึ้นมาทุกครั้ง ดิฉันจะสู้ชีวิตต่อไปเพื่อลูกๆของดิฉัน แม้เรื่องคู่ครองชีวิตรักของดิฉันจะพังทลาย แต่ดิฉันก็มีลูกๆเป็นที่รักและเป็นกำลังใจ

ดิฉันจะยึดคำสอนของหลวงพ่อ และการปฏิบัติกรรมฐาน เพื่อชีวิตที่สดใสของดิฉัน สุดท้ายนี้ดิฉันขอกราบนมัสการหลวงพ่อด้วยความเลื่อมใสและศรัทธา ที่หลวงพ่อได้ให้ชีวิตใหม่และความเมตตาเป็นที่สุดในวาระ ครบรอบ ๗๘ ปี ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ขอให้หลวงพ่อยืนนานด้วยอานุภาพของคุณพระศรีรัตนตรัย เทอญ